

**Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów,
Ministra Sprawiedliwości i Ministra Skarbu**

z dnia 16 lutego 1924 r.

**o wykonaniu ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r.
o uposażeniu sędziów w sądownictwie po-
wszechnem i administracyjnym oraz prokura-
torów.**

Na mocy art. 23 i 26 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnym (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. Władze asygnujące przystąpią niezwłocznie do ustalenia należnej poszczególnym sędziom i prokuratorom oraz kandydatom na stanowiska sędziowskie grupy i szczebla uposażenia jak również do ustalenia przypadającej każdemu z nich liczby punktów. Szczebel, należny poszczególnym sędziom i prokuratorom, ustala się za pomocą dołączonego zestawienia grup i szczebli.

Odnosnie do prezesów i sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego czynności, określone ustępem pierwszym, przeprowadza Prezes Rady Ministrów.

O wyniku należy zawiadomić interesowanych sędziów i prokuratorów oraz aplikantów egzaminowanych (asesorów) za pomocą formularza № 1.

§ 2. Postanowienia art. 14 i 15 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1107) nie mają zastosowania do sędziów w sądownictwie powszechnem i prokuratorów na Górnym Śląsku.

Sędziów i prokuratorów, którzy byli w czynnej służbie Górnośląskiej części Województwa Śląskiego w chwili wejścia w życie tej ustawy, należy zaliczać do grup uposażenia w myśl art. 2, 17, 18, 19 i 21 ustawy, zaś celem oznaczenia szczebla w danej grupie należy zastosować postanowienia art. 16 z tą zmianą, że z czasu, który będzie wynikiem obliczenia, dokonanego według art. 16, nie potrąca się niepełnych półroczy lecz cały czas (lata i miesiące), w ten sposób obliczony, uwzględnia się przy ustaleniu szczebla i określeniu terminu posunięcia do następnego szczebla w myśl zasady, wyrażonej w art. 15.

Sędziowie i prokuratorzy, którzy przed objęciem służby sędziowskiej na Górnym Śląsku zostali na mocy art. 26 lub 27 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 436) zaliczeni do grupy II wzgl. III, a którzy na zasadzie art. 2, 18 i 19 powołanej ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. nie mogą uzyskać z dniem 1 października 1923 r. grupy wyższej niż ta, która im na mocy powołanej ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. była w swoim czasie przyznana, zostają zaliczeni do grupy B względnie C, a czas służby począwszy od dnia zaliczenia do grupy II względnie III liczy się im w celu oznaczenia szczebla uposażenia w całości, a nie w ułamku. To postanowienie ma zastosowanie także do tych sędziów i prokuratorów, którzy byliby uzyskali grupę II na mocy art. 26 powołanej ustawy z dnia 13 lipca 1920 r., gdyby byli podlegali postanowieniom wymienionej ustawy.

O oznaczeniu grupy i szczebla uposażenia należy zawiadomić interesowanych sędziów i prokuratorów na Górnym Śląsku za pomocą formularza № 2, przesyłając jednocześnie odpis zawiadomienia Ministerstwu Sprawiedliwości do wglądu.

Do aplikantów, asesorów, sędziów sędziwych i prokuratorów pomocniczych na Górnym Śląsku stosują się przepisy art. 12, 15 i 22 ustawy.

§ 3. Dla ustalenia terminu posunięcia aplikantów egzaminowanych (asesorów) do następnego szczebla przy pierwszym zaliczeniu, o czym mowa w art. 15, miarodajny jest półroczny okres, w którym aplikant egzaminowany (asesor) uzyskał uposażenie aplikanta egzaminowanego (asesora).

§ 4. W wypadkach, przewidzianych w § 2 art. 6 ustawy, nadwyżka punktów, zatrzymana z grupy niższej, umarza się przy uzyskaniu najbliższych szczebli wyższych. Np. prezes sądu okręgowego mniejszego, pobierający 1550 punktów (szczebel d 1300 punktów i dodatek z art. 8—250 punktów), w razie mianowania sędzią sądu apelacyjnego otrzyma w grupie C szczebel b czyli 1400 punktów i zatrzymuje nadto 150 punktów jako nadwyżkę z grupy niższej. Część tej nadwyżki, mianowicie 100 punktów, podlega umorzeniu przy osiągnięciu po 3 latach szczebla c, zaś reszta nadwyżki zostanie pochłonięta przy osiągnięciu szczebla d po upływie dalszego trzylecia.

§ 5. Sędziowie i prokuratorzy, o których mowa w § 2 art. 9, otrzymują na zasadzie postanowień art. 14 odpowiedni szczebel w posiadanej grupie wyższej, jednak suma całego ich uposażenia łącznie z dodatkiem art. 8 nie może przewyższać sumy uposażenia wedle najwyższego szczebla tej grupy, do której powinni być zaliczeni w myśl § 2 art. 2 ustawy. Np. prezes sądu okręgowego większego, pobierający na zasadzie art. 27 ust. 2 ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436) uposażenie III-ej grupy, składające się z płacy zasadniczej mk. 2.400 i dodatku starszeństwa mk. 3600, powinienby otrzymać szczebel d grupy C (1600 punktów i 400 punktów z art. 8), jednak w myśl art. 9 powołanej ustawy z dn. 5 grudnia 1923 r. przyznać mu można najwyżej szczebel f grupy B czyli 1500 punktów i 400 punktów z art. 8, oczywiście z zastrzeżeniem praw, płynących z art. 25 tejże ustawy.

§ 6. Zawodowi sędziowie pokoju nieprawnicy w b. zaborze rosyjskim otrzymują $\frac{5}{6}$ części uposażenia, ustanowionego dla grupy A, przy czem jednak w myśl § 2 art. 10 należy się im dodatek ekonomiczny (art. 5) w pełnym wymiarze (45 mnożnych na każdego członka rodziny).

§ 7. Przepis objęty art. 16, § 6 ustawy dotyczy także sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego ze zmianą, wynikającą z art. 26 tej ustawy.

§ 8. Oznaczenie szczebla i terminu posunięcia do następnego szczebla dla prokuratorów i sędziów, o których mowa w art. 19, 20 i 21 ustawy, następuje w sposób określony w ustępie 3 art. 7 i ustępie 2 art. 6 ustawy z dn. 9 października 1923 r.

(Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) § 1 art. 6 ustawy z dn. 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107).

§ 9. Czas służby sądowej polskiej (art. 16 § 1 punkt 1) ma być policzony sędziemu lub prokuratorowi w całości tylko o tyle, o ile spędzony został na stanowisku równorzędnem lub wyższym od tej grupy, do której sędzia lub prokurator został zaliczony.

Za równorzędne stanowisko uważać należy stanowisko, uprawniające do zaliczenia do tej samej grupy w myśl art. 2 z zastrzeżeniem zawartem w art. 18.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Form. № 1.

Oznaczenie grupy i szczebla uposażenia oraz wymiar uposażenia na dzień 1 października 1923 r. na zasadzie ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r.—Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107.

Imię i nazwisko

Stanowisko służbowe

A. Podstawa wymiaru:

- 1) Dotychczasowa grupa uposażenia, zajmowana na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. № 65 poz. 436
- 2) Dotychczasowa płaca zasadnicza i normalny dodatek starszeństwa wynosiły na 1 października 1923 r. razem mk.
- 3) Data uzyskania ostatniego dodatku starszeństwa (uposażenia aplikanta egzaminowanego — asesora)
- 4) Data podana w rubryce 3 cofnięta do terminu, określonego w art. 15 ustawy. 1 lipca (1 stycznia) roku

B. Decyzja.

Przyznaje Panu
na mocy art. 14 i 15 powołanej ustawy szczebel uposażenia w grupie i oznajmiam, że następny szczebel należeć się będzie od 1 roku

Uposażenie na 1 października 1923 r.:

płaca (art. 4 § 1) punktów
dodatek regulacyjny (art. 4 § 3) "
dodatek ekonomiczny (art. 5) "
dodatek z art. 8 "

Razem punktów

dodatek kresowy (stołeczny) % "
dodatek wyrównawczy (art. 25) "

Ogółem punktów

..... dnia 192... r.

Prezes Sądu

Do

Pana

Zestawienie grup i szczebli uposażenia oraz dodatków starszeństwa, oparte na postanowieniach art. 14 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r.

G R U P A							
I	A	II	B	III	C	IV	D
Placa zasadnicza i normalny dodatek starszeństwa (str. 1145 Dz. Ust. № 65 z r. 1920)	Szczeble według ustawy z dn. 5.XII 1923 r.	Placa zasadnicza i normalny dodatek starszeństwa (str. 1145 Dz. Ust. № 65 z r. 1920)	Szczeble według ustawy z dn. 5.XII 1923 r.	Placa zasadnicza i normalny dodatek starszeństwa (str. 1145 Dz. Ust. № 65 z r. 1920)	Szczeble według ustawy z dn. 5.XII 1923 r.	Placa zasadnicza i normalny dodatek starszeństwa (str. 1145 Dz. Ust. № 65 z r. 1920)	Szczeble według ustawy z dn. 5.XII 1923 r.
mk.		mk.		mk.		mk.	
2400	a	3600	a	5100	a	6600	a
2700	b	3900	b	5400	b	6900	b
3000	c	4200	c	5700	c	7200	c
3300	d	4500	d	6000	d	7500	d
3600	e	4800	e	6300	e	—	—
3900	f	5100	f	6600	f	—	—
4200	g	5400	g	—	—	—	—
4500	g	5700	f	—	—	—	—

Form. № 2.

Oznaczenie grupy i szczebla uposażenia oraz wymiar uposażenia na dzień 1 października 1923 r. na zasadzie ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. Dz. U. R. P. № 134, poz. 1107.

Imię i nazwisko

Stanowisko służbowe

Data nominacji

A. Przebieg służby (pracy zawodowej) do dnia 1 października 1923 r.

№ bieżący	1	2			3	4			Uwagi
	Rodzaj służby i czas jej trwania	Podstawa obliczenia			Stosunek policzenia	Wynik obliczenia			
		Ilość				Ilość			
		lat	miesiący	dni		lat	miesiący	dni	
Razem . . .									

B. Decyzja.

1) Na zasadzie art. 2..... po-
wołanej ustawy zalicza się Pana.....
do grupy uposażenia.....

2) Z wykazanego czasu służby (pracy zawodo-
wej) uwzględnia się w myśl postanowień art. 16
ustawy i § 2. rozporządzenia wykonawczego..... lat
i..... miesięcy do określenia szczebla.

3) Cofając datę 1 października 1923 r. o ilość
lat i miesięcy, wykazaną w poz. 2, określa się da-
tę..... jako początkowy termin pozosta-
wania w przyznanej grupie uposażenia i równocześ-
nie stosując zasadę, wyrażoną w art. 15 ustawy,
oznacza się datę 1 lipca (1 stycznia) roku.....
jako termin, od którego zaczynają liczyć się trzech-
lecia w przyznanej grupie.

4) Przyznaje się szczebel..... i oznajmia, że
następny szczebel..... należeć się będzie od 1.....
roku.....

5) Uposażenie na 1 października 1923 r.:

placa (art. 4 § 1).....	punktów
dodatek regulacyjny (art. 4 § 3).....	„
dodatek ekonomiczny (art. 5).....	„
dodatek z art. 8.....	„

Razem..... punktów

dodatek kresowy %.....	„
dodatek wyróżnawczy (art. 25).....	„

Ogółem..... punktów

Katowice, dnia..... 192... r.

Prezes Sądu Apelacyjnego.....

Do

Pana.....